

Bemærkninger til forslaget

Der i øjeblikket ca. 8.000 flygtninge i Danmark, der har fået eller kan regne med at få asyl i vort land, men som ikke endnu har en fast bopæl. De er flygtet fra lande, hvor de er alvorligt truet, måske i mange tilfælde i direkte livsfare, og vi er derfor forpligtet til at hjælpe dem.

Det er vi ikke alene, fordi Danmark har tiltrådt en international aftale om at hjælpe mennesker, der søger beskyttelse her i landet, men især af helt selvfølgelig medmenneskelige grunde.

Hvis denne store gruppe af forfulgte mennesker skal have gode muligheder for at skabe sig en fremtid her og for at yde deres bidrag til vort fællesskab, må det være en forpligtelse for alle i Danmark at være med til at klare de problemer, det giver for landet i de nærmeste år.

Der er en række kommuner og lokalområder, hvor man i mange år har taget mod mennesker fra andre lande, indvandrere og flygtninge. I andre kommuner og lokalområder er der ingen eller næsten ingen af disse grupper. Der er i den første gruppe kommuner, der med gode argumenter beder om, at deres store praktiske og økonomiske problemer ikke øges. I den anden gruppe er der en række kommuner, der hævder, at det er umuligt at klare blot en lille del af den fælles opgave. Og så er der et stort flertal af kommuner, der kan og vil, hvis de hjælpes dertil.

I dag er der et utilstrækkeligt system for statslige tilskud til de kommuner, der modtager flygtninge. Endvidere er der et system for udligning til gavn for kommuner med særlig mange indvandrede, som bør ændres.

Den lovgivning, der giver kommunerne mulighed for at skaffe boliger i udlejningsejendomme bl.a. til flygtninge, er for begrænset. Kvoten for almenyttigt boligbyggeri er ikke stor nok. Der må også være muligheder for i langt højere grad end nu at skaffe flygtninge boliger i andre boligformer end traditionelt udlejningsbyggeri.

Endvidere er man i den situation, at en række statslige myndigheder har en alt for tilbagetrukket rolle, når det drejer sig om at løse de meget store praktiske problemer, som Dansk Flygtningehjælp,

kommunerne, amtskommunerne, boligudlejerne og andre står over for.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe er derfor af den bestemte opfattelse, at det er nødvendigt med en række klare beslutninger i Folketinget, hvis man skal løse de menneskelige, praktiske og økonomiske problemer, der er forbundet med at hjælpe tusinder af flygtninge til en fremtid i Danmark i løbet af et meget kort åremål.

Socialdemokratiet fremsætter derfor et samlet forslag til en løsning.

Forslaget består af fire dele:

Det første, grundlæggende, i forslaget er, at det understreges, at det er en fælles opgave. Derfor er det vigtigt at få fastslået, at enhver kommune har en principiel forpligtelse til at modtage et antal flygtninge i forhold til sin befolkningsstørrelse, men således at der må være klare undtagelser for de kommuner, der har relativt mange indvandrere fra lande uden for Norden, EF og Nordamerika.

Det er de statslige myndigheder, der skal tilrettelægge et system for, hvorledes denne forpligtelse skal gennemføres i praksis, og som har ansvaret for, at de problemer, der opstår, bliver løst.

Centralt må der skabes et samarbejdsorgan i socialministerens regi, hvor de implicerede ministerier, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner og Dansk Flygtningehjælp fastlægger de overordnede retningslinier, løser principielle problemer, tager initiativer til nødvendige ændringer i lovgivning og procedurer og tager stilling til, hvor i landet grupper af flygtninge skal søges placeret, hvis det ikke har kunnet løses ved forhandling med de lokale samarbejdsorganer.

Ved udarbejdelsen af retningslinierne for fordelingen af flygtningene og i forbindelse med eventuelle konkrete beslutninger i samarbejdsorganet om placeringer af flygtninge skal hensynet til flygtningenes muligheder for indpasning i det lokale samfund og deres muligheder for at få en uddannelse og/eller beskæftigelse inden for en rimelig geografisk afstand tillægges stor vægt.